

Arianne de Jong: „Ze noemen me het kattenvrouwje”.
FOTO: ANAÏT WILLES

Poes heeft een 'rugzakje'

De asiels in het hele land stromen vol, nu veel mensen hun in lockdowntijd aangeschafte hond of kat alweer zat zijn. Perfecte dieren vinden meestal makkelijk een nieuw adres, maar wie wil er nu een blinde of gehandicapte poes? Nou, Arianne de Jong (49) dus. In haar *Katshuisch* in het Brabantse Vinkel wordt het leven gevierd door katten die ooit een spuitje wachtte.

door Marion van Es

Het levende voorbeeld dat zo'n spuitje soms een te voorbarige conclusie is, klimt luid piepend in de tralies van zijn bench. „Vanochtend zat er nog amper leven in”, zegt Arianne verbaasd. „De afgelopen twee weken heeft deze katten eigenlijk alleen maar op zijn zij gelegen, de dierenarts wilde hem laten inslapen. Toen is-ie bij mij terechtgekomen. Ik kwam net thuis van mijn werk en kijk hem nu! Er lijkt niets meer aan de hand. Ik vermoed dat het

gewoon een epileptische aanval was.” Ze knuffelt het beestje, dat nieuwsgierig haar gezicht besnuffelt. „We moeten je maar eens een naam geven, hè? Wat denk je van Peter?”

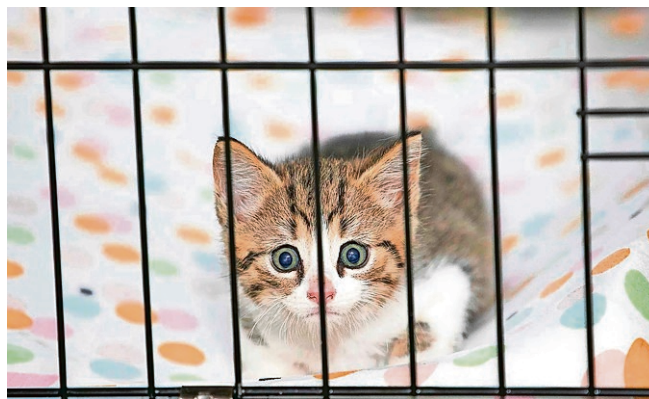
Terwijl Arianne de nieuwe bewoner wat te eten geeft, snellen uit alle hoeken van het huis en de tuin katten toe. Een schouwspel dat op de lachspieren werkt, want de een hinkt op drie pootjes, de ander waggelt als Charlie Chaplin en weer een ander struikelt over zijn eigen poten. „Een gevolg van ataxie”, legt Arianne uit.

„Met hun pootjes is niets mis, maar door een stoornis in de hersenen hebben ze moeite met evenwicht en coördinatie. Meerdere katten hier hebben deze aandoening.” En dat ziet er een beetje uit alsof ze dronken zijn. „Klopt”, zegt Arianne lachend. „Daarom heb ik er ook eentje Hans genoemd, naar een vroegere maat uit mijn stamkroeg.”

Danny Blind

Hans is niet de enige met een betekenisvolle naam. Neem het trio Danny, Yvonne en Daley Blind, vernoemd naar de bekende voetbalfamilie. Daley is half blind, Danny en Yvonne missen beide ogen. Zelig? Totaal niet, vindt Arianne. „Als er een vliegje boven hun hoofd zoemt, pikken ze die zo uit de lucht. Ze red-den zich prima en genieten van ieder grassprietje.”

En dat terwijl deze blinde, getraumatiseerde zwervkatten in Griekenland en Turkije, waar ze zijn gevonden, ten dode opgeschreven waren. „In dat soort landen

Peter zou een spuitje krijgen, maar blijkt kerngezond.

wordt er heel anders gedacht over het lot van dieren”, zegt Arianne. „Ik zou zo de hele tent hier kunnen vullen met alleen maar katten uit het buitenland, maar ik wil ook de Nederlandse dieren een kans geven.”

Het begon ooit met 'een onge-neeslijk ziek en getraumatiseerd driepootje', zoals de Brabantse het zelf noemt. „Mijn nichtje liep stage bij een dierenarts en vertelde dat het zwervertje naar een asiel zou gaan. 'Breng hem dan maar bij mij', zei ik.” Van het een kwam het ander en uiteindelijk verhuisde ze zelfs naar een groter huis, waar nu 23 katten wonen en een paar (gezonde) konijnen en kippen. Uitbreiding staat al op de planning.

„In het begin ging al mijn

spaar- en vakantiegeld hieraan op”, zegt Arianne. „Gelukkig ben ik sinds anderhalf jaar een stichting, zodat ik de meeste dierenartskosten vanuit donaties kan betalen. Koosje, die geboren is met kromme achterpootjes

Het lijkt wel alsof ze dronken zijn

en daardoor steeds wondjes had die niet genazen, heeft in zijn eentje al 7000 euro gekost.”

Depressief

Al zijn er wel grenzen aan hoe ver ze bereid is te gaan. „Ik zag Koosje tussen de behandelingen door zo heppie de peppie door de tuin sjezen dat ik het niet over mijn hart kon verkrijgen om te stoppen met de behandelingen. Maar niet iedere kat wil

leven. Neem Marieke hier.” Ze wijst naar een schildpadpoes die in een mandje ligt te slapen. „Ze wil niet aange-raakt worden, is zwaar getraumatiseerd en regelmatig depressief. Ik twijfel wel eens of zij nog gelukkig kan worden.”

Een heel contrast met Bart, die ondertussen met vier poten in de krabpaal springt. „Hij doet alles wat niet goed is voor zijn kapotte rug”, zegt Arianne, „maar hij geniet er wel met volle teugen van.”

Kattenvrouwtje

Een relatie heeft de Brabantse niet („katten praten tenminste niet terug”). Wel heeft ze naast het *Katshuisch* nog een gewone baan, als redacteur bij Omroep Brabant. Gelukkig houdt de buurvrouw met liefde een oogje in het zeil als ze van huis is.

„Natuurlijk is het druk; als ik thuiskom, kan ik niet meteen op de bank ploffen. Maar ik vind mijn werk leuk en bovendien: niet alles moet om de katten gaan draaien. Ze noemen me nu al 'het kattenvrouwtje'. Dan schiet ze in de lach. „Ach, wie hou ik voor de gek: alles draait wel om de katten.”

Arianne volgen kan via Kats-huisch.nl of de Katshuisch-Facebookpagina.

Jolanda loopt als een konijntje: met twee achterpoten tegelijk.

